

ALÁVETÉS ÉS ENGEDELMESSÉG

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. május 24.

Kész a szívetek, hogy befogadjátok Isten Igéjét? Azt gondoltad talán, hogy valami olyan könnyű, lájtos üzenettel készültem, valami nagyon könnyen emészthetővel? Én úgy hiszem, hogy sokatok számára igazán örvendetes lesz hallani azt, ami elhangzik ma, és bár az időnk elszaladt, de hosszú jegyzeteim, és hosszú igesoraim vannak a számotokra. Ha igazán bírjátok, és látom rajtatok, hogy be tudjátok fogadni, akkor talán be is tudom fejezni, amit mára készítettem számotokra. Úgy hiszem, a Szellem vezetett ezzel kapcsolatban, hogy beszéljek az alávetésről és az engedelmességről, hogy szóljak egy pár szóban arról, hogy mit tapasztaltam, mit tapasztaltunk az elmúlt bő két hónapban közöttetek, veletek kapcsolatban, mióta nem tudtunk összegyülekezni így, személyesen. Sokatokkal tudtunk beszélni telefonon, sokatokkal tudtunk online módon kapcsolatot tartani videóchat formában, a fiatalokkal így minden vasárnap volt összejövetelünk délután. Vidéken a pásztorok ugyanezt végezték, ugyanezt tették. Nagyon sokan nagyon jó munkát végeztek az elmúlt hetek és hónapok viszontagságai ellenére is. Arra a meggyőződésre jutottam, hogy nagyon boldog a szívem azért, mert nagyon sokan, nagyon szilárd alapokon, és nagyon jól álltok a hitben. Nagyon sokan igazán meggyökereztek, alapot vettek, és tudtátok ezt az elmúlt két hónapot kezelni – még egy picit tart állítólag ez a vírusos járványos dolog. De nagyon jól tudjátok ezt kezelni a mai napig. Nagyon sok jó tapasztalatom volt azokkal kapcsolatban, akikkel tudtam beszélni.

Azonban láttam azt, hogy amit és amilyen formában keresztények reagálnak erre az egész helyzetre, mind Magyarországon, mind nemzetközi szinten, az felvetette bennem azt, hogy bizony ma erről beszélni kell. Mert ha az elmúlt bő két hónapnak az elejét megvizsgálod, és visszatekintesz, akkor láthattad, hogy az első egy-két hétben megjelentek olyan keresztény, magukat igazmondó juhásznak beállító prédikátorok, tanítók, akik aztán a korlátok bevezetése után már a világvégét, az antikrisztus eljövetelét, az armageddoni csatát, és mindent, amit el lehet mondani az apokaliptikus időkről, mindent kiárasztottak miránk is. Fenyegettek mindent és mindenkit, hogy ez márpedig Isten ítélete! Most aztán mindennek vége! Márpedig a tömegrendezvények soha többet nem lesznek, és különben is, a tömegrendezvényeknek most már vége! Azt hiszem, hogy ők tévednek. Én abban hiszek, hogy amit Jézus bemutatott, ahogy Ő szolgált, ahogy Ő végezte a szolgálatát, azokat a napokat fogjuk újra látni, hatványozottan! Figyelj, Jézus mit végzett? Mit tett? Időt töltött személyesen a tanítványjaival. Képezte azokat, akiket elhívott, kiválasztott arra, hogy továbbadják az Evangéliumot, hirdessék Isten királyságát. Velük foglalkozott, és közben még mit végzett? Mit tett?

Tömegeknek prédikált. Jézust tömegek követték. Ez nagy botránykő volt az akkori vallásos vezetésnek! Ez volt az egyik leginkább szembetűnő kifogásuk Jézussal szemben, hogy Jézust követték a tömegek, őket pedig nem. Én hiszek a személyes kontaktusban, szolgáló és nyájtág közötti kapcsolatban, mert a tanítványképzésnek el kell mélyülnie közöttünk, és változtatnunk kell sok mindenben. De ennek mi a célja? Az, hogy tömegeket érzünk el. Nem az, hogy belterjesek legyünk, és örvendezzünk magunkban annak, hogy mi milyen jól meg tudjuk egymással osztani az Igét kis közösségeinkben. Nagyon nagy szükség van a kis közösségekre! De nagyon nagy szükség van a nagy közösségekre is. Ne tévesszen meg semmi és senki ezzel kapcsolatban! Szükség van a kis összejövetelekre, a pár fős, a kicsi gyülekezetekre, 4-5-10-20 fős gyülekezetekre, és szükség van a nagy létszámú mega alkalmakra is. Jézus ezt ugyanígy végezte, akkor én is ugyanígy akarom végezni! Arra kérek, hogy ezt fontold meg, és kerülj ezzel kapcsolatban velem egyetértésbe!

Sokan, akik a gyülekezetbe jártak az elmúlt években, évtizedekben, és valamin megsértődtek, megbotránkoztak, valamivel kapcsolatban csalódtak, vagy megláttak valamit, ami nem jól működik a gyülekezetben, ők távol maradnak, és távol maradtak, és a mai napon valami

egészen más munkát végeznek, mint akkor, amikor idejártak közénk. Miért mondom ezt? Mert ennyire terjed a nézet az úgynevezett Facebook prédikátorok között, akiknek nincs gyülekezetük [akik nem tartoznak gyülekezetbe], nincs közösségük. Nem vetik alá magukat senkinek, nem engedelmeskednek senkinek. Sértődöttek, megbántottak, hirdetik azt, hogy nincs szükség pásztorra, nincs szükség vezetőre, nincs szükség arra, hogy gyülekezetbe járjunk, ez az egész elavult, és különben is a Bibliára sincs szükség! Hirdetik ezt olyan emberek, akik egykoron gyülekezetbe jártak. Akár ide közénk is, évekket ezelőtt. Van közöttük olyan, bocsánat a kifejezésért, akit én bukott prédikátornak hívok. Aki sikertelen volt, akinek minden munkája csődbe ment, akit nem emelt föl Isten, akinek nem kétlem az elhívását, de ő saját magát akarta felemelni, és Isten nem adott hozzá kegyelmet. Ezért csalódottságok, és mindenféle neheztelések, és ma már köpködések, vádaskodások, ítélezések jönnek ki a száján, miközben egy hozzánk hasonló gyülekezetben, vagy akár ebben a gyülekezetben talált rájuk Isten. De eltévesztették, eltévelyedtek, és engedtek annak a külső nyomásnak, amelyik suttogott a fülükbe. Hogy te, te, többre vagy hívatott! Neked előrébb kellene lenned! Neked magasabb pozícióban kellene lenned! Téged nem becsülnék meg igazán! Téged nem vesznek figyelembe! S jött a sustorgás a fülbe, és a kívánság a szívben megfogant, hogy engem kövessenek azért már az emberek, és minél többen, és toltta magát előre az illető. Most nem egy-két emberről beszélek. Nem kapták meg az előléptetést, magukat próbálták előléptetni, és ma nemhogy előrébb vannak, hanem sokkal hátrébb. Az interneten keresztül a hálózobájukból szórják az okosságaikat, és nem is tudják, hogy az ördög szócsövei. Nem tudják azt, hogy megtévesztettek. Mit prédikálnak? Hogy mi vagyunk a megtévesztettek. Mit prédikálnak? Azt, hogy te ostoba vagy, hogy gyülekezetbe jársz. Mit prédikálnak? Azt, hogy itt, a gyülekezetben, a vezetők csak lenyúlják a pénzedet, csak hatalmaskodnak feletted, csak kihasználják. Ez az egész egy piramis, és aki legfölül van, az tobzódva él, téged pedig kihasznál, te kis szegény! Ezt hirdetik. Ha találkoztál ilyennel, egy kattintás az én véleményem velük kapcsolatban.

Figyelmeztetlek, ne engedd meg, hogy az ördög becsapjon! Ne engedd meg, hogy valaki olyan útra vezessen, és olyan dolgokat susmorogjon a füledbe, amelyek ellentétesek Isten Igéjével. Nagyon becsapós, és amilyen nagy, olyan veszélyes ebben a dologban, hogy mondanak olyanokat, olyan kijelentéseket is tesznek, amik teljesen igazak. Némely vád, és némely kijelentés a szájukból valóságos. Mert a Krisztus Teste, a gyülekezetek nem tökéletesek. Valóban voltak vezetők, voltak prédikátorok, voltak pásztorok, akik visszaéltek a hatalmukkal, voltak valóban olyanok, akik visszaéltek pénzügyekkel, és lehetne sorolni, mennyi minden hibát követtek el vezetők, de ettől még az a struktúra, amit Isten elhelyezett az Egyházban, még az igaz. És ha kidobsz mindent, akkor igazzá válik a mondás, hogy a fürdővízzel együtt kiöntötted a gyereket. Attól, hogy a gyülekezet nem tökéletes, attól, hogy a vezetők hibáznak, attól még Isten Igéje igazság. Ha szeretnél szép és jó napokat látni – és ez nem fenyegetés, ez nem egy törvény, hanem az Isten Igéje –, ha szeretnél szép és jó napokat látni, ha szeretnél boldogulni az életben, akkor vesd alá magad Isten Igéjének! Jakab apostol leveléből szeretnék felolvasni az első Igénket.

Jakab 4,5–7.

5. Vagy azt gondoljátok, hogy az Írás hiába mondja: A Szellem, aki bennünk lakozik, féltőn vágyakozik utánunk?

6. De majd nagyobb kegyelmet ad; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

7. Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut előletek.

Van itt egy sorrend, nem tudom, hogy látod-e? Sokan szeretnék keresztényként, gyülekezetbe járó hívőként, hogy mindaz, amiről prédikálunk, az való igazság legyen az életükben. Azaz, ha szólnak hatalommal, akkor a sátán menjen, a beteg meggyógyuljon, az

áldások valóban túlradóan jelen legyenek az életükben. És szólnak, és követelnek, és kötöznek, és mindenfélét megtesznek. Ezeket meg is kell tenned, de van itt egy szellemi alapelv: mielőtt a sátán felismerné azt, hogy neki mennie kell, előtte valamit neked tenned kell. Ez az első, és nem fordított a sorrend. Mégpedig az: vesd alá magad Istennek! Mert ha nem veted alá magad Istennek, akkor sátán kinevet. Mert nem azon a helyen vagy, ahonnan mondhatod azt, hogy takarodj, a Jézus nevében! Mert van egy hely, ami Krisztusban a tiéd. Az a hatalom helye. Az a hely, ahol Jézus nevére minden térd meghajol a te számodra. Az a hely, amikor te a hit szavával, és a hatalom szavával parancsolva, az ellenség minden munkája felett uralmat vehetsz. Az a hely, amely a Felségesnek a rejteke, a 91. zsoltár szerint. Ahol védelem és oltalom van. Hol ez a hely? Isten alatt. Az alárendelésnek a helye. Az engedelmességnek a helye.

Sokan úgy gondolják, hogy nem kell engedelmeskednem Istennek, mert az Ő kegyelme automatikus az életemben. A kegyelem rendelkezésre áll, de egyszerűen nem fogod tudni birtokba venni, mert nem azon a helyen vagy, ahol lenned kell. Az Istennek való alávetés, az Istennek való engedelmesség az, amely téged arra a helyre pozicionál, hogy a sátán azt mondja, hogy hoppá! – és fülét, farkát behúzza, menekül. Mert te Jézus nevében szóltál. Mert ott vagy őfelette, és így nézel le rá. De mikor te kilépsz Isten elől, és úgy gondold, hogy a saját útjaidat járod, úgy gondold, hogy te okos vagy, bölcs vagy, neked nem kell alávetned magad Istennek, és nem kell alávetned senkinek sem Krisztus Testében, a gyülekezetben, akkor eltévesztetted! Sok embertől hallottam már, és olvastam is, mert manapság az emberek az okosságaikat a Facebookon osztják meg. Ez olyan, mintha kiállnának az utcára, és kiabálnának a piacon: ostoba vagyok! Ostoba vagyok! Nézzetek rám, ostoba vagyok! Ezt csinálják az emberek. Megosztanak mindenféle okosságot, és bölcsességet, persze vannak köztük igazán gyöngyszemek, amik valóban bibliaiak, és igeiek, de vannak közöttük olyanok, amelyek szöges ellentétben állnak Isten írott akaratával. Ez pedig az, sokaknak a szájából, hogy nincs szükség arra, hogy bárki közöttem és Isten között legyen! Természetesen ismerjük az Igét, természetesen igazság az, hogy Isten téged nem embereken keresztül akar vezetni, hanem a Szent Szellemen keresztül. Ő képessé tett téged arra, hogy meghalld a Szent Szellem hangját. Ő képessé tett téged az újjászületés által, hogy meghalld a Szent Szellem hangját, és Ő akar téged vezetni. Ugyanakkor mégis, Isten úgy tervezte, és sok-sok helyen ki van jelente az Igében, hogy Isten adott neked pásztort. Adott neked vezetőt. Apostolt, prófétát, tanítót, evangélistát, pásztort. Azért, hogy építsen, tanítson, vezessen, tápláljon.

Tudod, amikor te kivonod magad az előjáróságod alól, tehát kivonod magad az alól, hogy nem tudod, vagy nem is ismered, vagy nem fogadod el, hogy van valaki, aki rangban fölötted áll Krisztusban, akkor engedetlenségben vagy! Ezt hadd magyarázzam el nagyon tisztán, hogy nehogy valaki félreértse. Az 1Korinthus 12. fejezetben, majdnem egy oldal foglalkozik azzal, hogy mi alkotjuk Krisztus Gyülekezeti Testét. Ismeritek az igeverseket, ugye? Krisztus Testének tagjai vagyunk, rész szerint. Isten elhelyezte a tagokat úgy, amint Ő akarta. Eddig ez világos, ugye? Nem kérdezte ki a véleményedet, nagyon szeretem ezt mondani. Nagyon szeretem ezt prédikálni, talán hallottad már többször tőlem. Nem kérdezte meg a véleményedet, hogy Ő hova helyezzen el téged. Nem te helyezted el magad, nem te küldted ki magad, nem te hívtad el magad, Ő választott téged, és Ő belehelyezett téged Krisztus Gyülekezeti Testébe. Amikor te a helyeden vagy, akkor az áldás folyik hozzád valakin keresztül, mert az a másik valaki, ha a helyén van, akkor el tud jönni hozzád az áldás. Egyszerű példát hadd hozzak. Te vagy mondjuk a könyök. Ha azt mondod, hogy nekem nincsen szükségem senkire, hogy felettem álljon! Én egyedül csakis és kizárólag Istentől akarom meghallani azt, hogy Ő mit közöl velem! Nekem senki ne szóljon bele az életembe, nekem senki ne adjon tanácsot, nekem senki ne dirigáljon! Azt mondod, hogy csak én vagyok, meg a Fej, Jézus! De az a helyzet, hogy a testben ahhoz, hogy a könyök a fejtől megkapja az információt, a vérellátást, hogy az inak, a csontok, az ízületek, minden jól működjön, szükség van a nyakra, a vállra, a

felkarra. Így tud csak eljutni hozzád az, amit a fej akar. Ezt a példát nem én találtam ki, hanem ez benne van a Bibliában.

Van valaki, akire szükséged van, hogy Istentől az áldás eljusson hozzád. Nemcsak az a probléma, ha nem vagy a helyeden, hogy nem kapod meg valakin keresztül azt, amit Isten akar veled közölni, hanem az, hogy vannak alattad is, és továbbra is mások. Tehát ha te nem vagy a helyeden, akkor hogyan jut el az alkarhoz, a csuklóhoz, a kisujjhoz, a körömhöz az, amit a fej akar? Úgyhogy látnod kell, tudnod, értened kell, hogy igazán teljességben akkor élhatsz, akkor járhatsz, ha ott vagy azon a helyen, ahova Isten helyezte el téged! Egyszerű példát hoz Pál apostol az Igében, a Szent Szellem által, hogy mondhatja-e a kéz, vagy a láb, vagy a szem, hogy nem akarok ott lenni, máshol akarok lenni? Mi van, ha a könyök elkezdene ütni az oldalamat, hogy ő nem itt akar lenni, ő itt középen akar lenni, a szívnek a helyén? Vagy ő az akar lenni, ami az egész testet bejárja, mint például a vér. Vagy a belső testnedvek. Ő az akar lenni a testben. Nem te választod meg, testvérem, mint ahogy én sem azt, hogy Isten mire, és hova hívott el! Amikor te nem a helyeden vagy, vagy nem fogadod el azt a helyet, amit Isten neked szánt, akkor engedetlenségben vagy.

Ez egy botránykő sokaknak, de egy nagyon-nagyon bátorító, felemelő, kijelentés neked, aki engedelmes akarsz lenni, és én nyugodt lelkiismerettel kijelentem neked, hogy Isten nem hív el téged olyan helyre, ahol te rosszul éreznéd magad. Azonban nem mondom azt, hogy azon a helyen lenni, ahova Isten elhívott, mindig fenékgig tejföl az élet. Főleg, ha már a könyökről beszélünk, beüti magát, akkor legalább van valaki, aki egyből megfogja. Nem? Tehát nem olyan rossz ott lenni. Értitek ugye, hogy mit akarok mondani. Ugye? Olvasom még egyszer:

Jakab 4,6–7.

6. De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád.

Ezután azt mondja:

7. Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut előletek.

Egy régebbi Károli bibliafordításban az engedelmesség szó szerepel, viszont az eredeti göröghöz ez a „vessétek alá magatokat” kifejezés közelebb áll, de nekem az a szó nagyon tetszik. Ez a kettő kéz a kézben jár: engedelmeskedj és vedd alá magad Istennek, állj ellen az ördögnek, és elfut tőled. Miért van szükséged kegyelemre? Miért van szükséged arra, hogy Isten kegyelmében járjál? Csak a kegyelem által van előrelépésed. A kegyelem által van gyógyulásod, növekedésed, fejlődésed. Tudod mi a kegyelem szó? A görög eredeti szerint: kedvezést jelent. Szeretnél-e kedves lenni Isten előtt? Szeretnél-e azt, hogy Ő kedvesen mindenben, mindenkor, minden helyen? Isten alig várja, hogy a túlaradó kegyelmében járjál. Kegyelem jelenti azt is, hogy szívesség, jóindulat, jóakarat, köszönet, jutalom, viszonzás, hála, elismerés, öröm. Aki kegyelemben jár, az jóindulatban jár. Jóakaratot kap, szívességet kap, kedvességet kap. Nemcsak Istentől, hanem emberektől is. Persze neked nincs szükséged semmire az emberektől! Te csak Istentől függesz, senki mástól nem függesz! Ó, csak én meg Jézus, senki más! Az imádatodban, a dicsőítésedben, a hálaadásodban, a trónon valóban senki más nem lehet, csak Ő. Nem embereket imádunk, de Isten embereket használ, hogy eljusson hozzád. Bizony, függünk egymástól!

Tudod, miért vagyok nagyon magabiztos ebben? Azért, mert Jézus mondta ezt. Azt mondta, hogy az emberek adnak a ti ötletekbe, a megnyomottat, megrázottat, színig teltet az emberek adják oda. Az emberek! Nem az angyalok. Nem Jézus személyesen, az emberek! Ha te az alkar vagy, akkor valószínűleg a vállon, a felkaron, a könyökön keresztül jut el hozzád az ellátás. Jó, ha ezt megtanulod: egész életedben, attól a pillanattól kezdve, hogy megfogantál, ezen a földön, és még a fizikai életed után is, mindig van valaki, aki feletted áll! Mindig. Ha ezt nem látod, és nem keresed, hogy hogyan, miként tudod alávetni magad annak, akinek

alá kell vetni magad, akkor csalódásaid lesznek, és lesznek olyan imáid, amire nem kapsz választ. Isten mindig fölötted áll. Aztán az óvodában az óvónő áll fölötted. Aztán az iskolában az osztályfőnököd, meg a fizikatanárod áll fölötted, ha akarod, ha nem. És vagy megtanulsz engedelmisségben járni, vagy kicsapnak, és elküldenek. Azt mondják, hogy szia! Aztán a főiskolán ugyanígy. Ha elmész dolgozni, ott is van egy vezető, egy főnök, a világban is.

A gyülekezetben ez nem így van? Dehogynem. Ja, te multinacionális cég főnöke vagy? Vezetője vagy? Akkor is van előljáród, a mindenható Isten. Mindig fölötted áll. Mindig van valaki, akinek alá kell magad vetned. És ez nem rossz dolog. Ezt a struktúrát nem én találtam ki, és nehogy azt gondold, hogy most hazabeszélek. Én ebben élek 25 éve, és ebben akarok élni még 120 éves koromig, vagy amíg el nem ragadtatunk. Keresem azt, hogy hogyan, milyen módon vessem alá magam akkor, amikor alá kell magamat vetnem, mert tudom, hogy ez nekem áldást hoz. Ha ellenszegülök, akkor azzal saját magamat akadályozom. Én is alávetésben élek. És ez egy olyan szellemi igazság, amit sok-sok éve ismertem, tapasztaltam meg, és én ezt élvezem. Megtanultam, hogy azon a helyen, ahol vagyok, van egy felelősség. Ami az enyém, amellyel kapcsolatban én vállalom a felelősséget. De ez a felelősség nem az, mint ami a fölöttem állóé, az övé nagyobb. Úgyhogy ha nagyon szeretnél előre jutni, akkor tudd, hogy azzal nagyobb felelősség is jár! Ha sokat bíznak rád, akkor többért leszel számon kérve is.

Tehát van hatalmad a sátán felett? Van! Ennek ellenére sok keresztény számára nem működik ez. Vagy azért, mert nem is tudnak arról, hogy van hatalmuk a sátán felett, vagy azért, mert nem vetik magukat alá Istennek. Vagy nem a helyükön vannak, és nem vetik alá magukat annak a szellemi előljáróságnak, akit Isten helyezett följük. Bizony, nekünk alá kell magunkat vetnünk Istennek, hogy az ördög elfusson tőlünk. Ha ezt nem teszed meg, akkor az a hatalmi hely, amit kaptál Krisztusban, nem fog a számodra működni. A személyes boldogulásod, a személyes életed, hogy hova jutsz el a családban, a hétköznapijaidban, a keresztény életedben, az elhívásodban, szoros összefüggésben van azzal, hogy milyen módon veted alá magad annak, akinek alá kell vetned magad. Már szinte hallom az ellenérveket, hogy persze, csak bólogató János legyél, mindent úgy kell csinálnod, ahogy mondják, és bármit tesznek eléd, abba is csak bólogatva beleütnöd az orrod. Nem erről beszéltem. Nem arról van szó, hogy ne legyen saját véleményed, ne legyen saját elképzelésed, látásod, ne legyenek gondolataid. Nem arról van szó, hogy csukd be a szemed, és vakon kövess másokat. Egyáltalán nem erről van szó! Istent sem vakon követed, hanem igenis nyitott szívvel, nyitott szemmel. Érted ezt?

Amikor van egy szellemi előljáród, akkor megfogalmazhatod a kritikádat magadban. Akár vele szemben is, akár velem szemben is, csak egy dologra figyelj, hogy miből fakad az a kritika. Az ellenszegülésedből, vagy pedig nem? Mert nagyon sokan itt rontják el, hogy ellenszegülésben vannak, és ezért olyan felvágott a nyelvük. Addig rendben volt, amíg az ő kívánságaik meg voltak elégítve, addig minden szuper volt. Amint kiestek esetleg a pikszisből, és nem úgy mennek a dolgok, ahogy ők szeretnék, már problémájuk van, és már ellened fordultak. Nehogy azt gondold, hogy te az az ember vagy, akinek mindenki alá kell vetnie magát, és neked nem veti alá magát senki. Van gyermeked? Amikor neveled, alá kell magát vetni neked. Vagy pedig a gyermeked mondja meg neked, mi hogyan legyen? Ha igen, akkor veled külön elbeszélgetek az alkalom után. Ha a három-, négy-, öt éves, tízéves gyermeked mondja meg otthon, hogy hogyan legyenek a dolgok.

Ez az alávetés nem egy könnyű dolog. Nem mindig kényelmes dolog. Nem mindig kényelmes azon a helyen lenni, ahova Isten téged rendelt. Mert amikor alá kell magadat vetned valakinek, vagy valaki más akaratának, a tanárodénak, a főnöködénak, a pásztorodénak, akkor lehet, hogy saját indulatból ellenkezni vele, és azt mondod, hogy: De én ezzel nem értek egyet, és én mindenáron, minden módon tiltakozom ez ellen! Természetesen, ha szellemi értelemben nézzük a vezetőket, akkor kell követnünk és akkor kell magunkat

alávetnünk szellemi előjáróinknak, ha az Igével összhangban kérnek és tanácsolnak bennünket. Nem kell Ige-ellenes dolgokat megtened! De mi van akkor, amikor igei dolgot kérnek tőled, és az neked nem tetszik? Nehogy azt mondd, hogy nincs ilyen! Az érzelmeid háborognak, mert nincs hozzá kedved, mert nem akarsz, mert nem tetszik neked, más véleményed van, más meggyőződésed van.

Tudod, amikor valakivel egységben vagy, és ugyanazt és ugyanúgy látod, mint ahogy ő, akkor nincsen szükséged arra, hogy aláveds magad neki, mert egységben vagytok. Alávetésre akkor van szükséged, amikor te máshogy képzelsz, amikor te másképp gondolsz, amikor neked mások a szándékaid. Ezért mondtam, hogy nem könnyű, mert ilyenkor a test ordibál. A test sikoltozik, a régi ó-embered lázadozik, és ellenszegül. És itt egy nagy csapda, és itt egy nagy vízváltó, és itt egy nagy lehetőség a te számodra! Egy lehetőség, hogy bebizonyítsd Istennek, hogy Őt követsz. Én figyelem az embereket, akár tudod, akár nem. Huszonvalahány éve keresztény életet élek, és sok mindent láttam. Mintha emberek időről időre meg lennének tesztelve ebben, kapnak lehetőséget erre. Mindig figyelem azt, hogyan reagálnak, hogy mi a válaszreakciójuk arra, amikor valami nem úgy alakul, mint ahogy azt ők elképzelik. Ekkor, ebben a helyzetben derül ki az, hogy mi van az embernek a szívében, amikor valami nem úgy van, nem úgy alakul, ahogy elképzelte. Amikor valami olyasmit hallasz, ami ellenkezik a te meggyőződéssel. Fölteszem a kérdést: Van-e pásztorod? Van-e szellemi előjáród? Meg kellene jelennie előtted egy arcnak, egy névnek, hogy ki az, akit követsz. Ha erre a kérdésre nem tudsz választ adni, ha nincs ilyen előtted, akkor ez bennem nagyon komoly kérdéseket vet fel veled kapcsolatban. Kinek veted alá magad? Ó, én csak Istennek, csak Jézusnak, csak a Szent Szellemnek, emberek hangjára nem figyelek! Jobb Istenben bízni, mint emberekben reménykedni – ez így van, egy hatalmas igazság, de Isten úgy rendelte, hogy adott a gyülekezetben egy előjáróságot. Hasonlít egy kicsit ez ahhoz, mint ahogy a hadseregben a rangfokozatok vannak, és ezekbe a rangfokozatokba az emberek nem úgy kerülnek, hogy magukat oda helyezik. Krisztus Testében sem így történik, hanem úgy kerülnek, hogy Isten helyezi oda őket. Érted ezt? Nem ők választják, és nem te választod, hanem Isten választja neked. Azért, mert szeret téged. Istennek megvannak a választottjai, és ha te szellemi ember vagy, akkor ezt felismered. Ha testi ember vagy, akkor azt hiszed, hogy van nyolc Facebook prédikátor, meg youtuber, aki a te pásztorod, és szellemi vezető. Pedig nem! Van úgy, hogy az ember a különböző időkorszakaiban, ahogy éli az életét tinédzser, vagy húszas, harmincas, negyvenes éveiben, más az, akinek alá kell vetnie magát természetesen, de mindig van valaki fölötted. Te kinek veted alá magad? Ha elfoglalod a helyed Isten alatt, akkor az ördög engedelmeskedik neked.

Hadd mondjak egy szembetűnő példát, hogy Jézus ezt hogyan csinálta. Amikor Jézus a szolgálata elején a Szellemtől vitetett a pusztába, negyven nap után megéhezett, és a sátán megkísértette Őt. Ez a történet a Máté 4-ben le van írva, ahol három alkalommal kísérti a sátán, három különböző igei féligazsággal, és Jézus mind a három alkalommal válaszol neki. Hogyan? Úgy, hogy minden egyes mondatából kicseng, tükröződik, kiragyo az, hogy Ő aláveti magát Istennek. Mind a három mondata lényegében arról szól, hogy az Atya az Isten, az Úr, aki ott fenn van! Neki engedelmeskedek, és azt csinálom, amit Ő akar, amit Ő mond, amit Ő kér tőlem, én csak azt teszem! Az első kísértés ugye a Máté 4,4-ben olvasható, amikor megkísértetett, hogy a kövek változzanak kenyérré. Jézus azt válaszolta, hogy: Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden Igével, amely Istennek szájából származik. Látod-e ebben azt, hogy Ő az Igének alárendeli magát? A következő, amikor azzal lett megkísértve, hogy vesse le magát, mert az angyalok megőrzik Őt. Azt válaszolja, hogy: Ne kísértsd az Urat, a Te Istenedet! Nem magára gondolt, nem magára irányította a figyelmet, nem az angyalokra irányította a figyelmet, hanem Istenre. Hogy Neki én alávetem magamat, és én nem kísértem Őt, mert Ő felettem áll. Aztán a harmadik, hogy „meg van írva” – ez nagyon fontos dolog itt, amikor a sátán arra kéri, hogy őt imádjá, és Jézus azt válaszolja: Meg van

írva, hogy az Urat, a te Istenedet imádd, és csak Neki szolgálj! Ez Jézus válasza! Meg van írva, csak Őt imádom, csak Neki vetem alá magam.

Aztán a 11-es vers tegnap egy picit megütötte a szememet, a szívemet, mindenemet, mert azt olvassuk itt, hogy az ördög elhagyta Őt. És ez az, amiről beszélünk, hogy a sátán elmegy. De ezt követően azt olvassuk, hogy „Ímé, angyalok jöttek hozzá, és szolgáltak néki”. Felmerült bennem a gondolat, hogy Atyám, miért az egész történet után jöttek az angyalok, miért nem előtte? Amikor már megküzdött a sátánnal, amikor már alávetette magát Istennek, és győzelmet aratott? Mert a sátán elment, utána jöttek az angyalok szolgálni neki. Miért nem előtte? Nem előtte kellett volna megerősíteni Őt? Gondolkodj el ezen egy kicsit, hogy vajon veled hogyan van, és hogyan lesz, neked vajon ellen kell-e állni a suttogásnak a füledben? Neked vajon mit kell tenned akkor, amikor kísértések közepette vagy? Az Efézus 4,27 mondja azt, hogy: Az ördögnek pedig ne adjatok helyet. Ha ezt mondja Pál apostol, hogy ne adj helyet az ördögnek, akkor ez azt jelenti, hogy helyet tudsz adni az ördögnek. Jelen van-e az a keresztények életében, hogy helyet adnak az ördögnek? Igen, sok hívővel ez a helyzet. Helyet adnak neki, mert megnyitják magukat az engedetlenségnek, megnyitják magukat annak, hogy ne az Ige legyen a legfelsőbb hatalom az életükben, hanem emberi vélemény, okoskodás, és emberi tapasztalat. Azért, mert megtapasztaltad, hogy vannak, akik visszaélnek a hatalmukkal, ez nem azt jelenti, hogy a hatalmi hely önmagában rossz dolog. Érted ezt?

1Péter 5,5–9.

5. Hasonlatosképpen ti ifjabbak, engedelmeskedjétek a véneknek; mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

Eddig mondhattad volna, hogy csak olyan Igét olvastál fel, amikor csak Istennek kell magamat alávetnem, és engedelmeskednem. Itt meg azt olvasom, hogy: ti ifjabbak engedelmeskedjétek a véneknek, mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedjétek, és az alázatot öltsetek fel. Van-e itt újszövetségi igevers, hogy egymásnak engedelmeskednünk kell, hogy egymásnak alá kell vetnünk magunkat?

6. Alázzátok meg tehát magatokat Istennek hatalmas keze alatt, hogy felmagasztaljon titeket a maga idejében

Érted az összefüggést, miért van ez itt? Alázd meg magad! Ha büszke vagy, ha kevély vagy, akkor ellenszegülő vagy, és Isten nem fog felmagasztalni. Szeretnéd azt, hogy nagy kegyelme legyen feletted, hogy felmagasztaljon, hogy emberek előtt is nyilvánvaló legyen a te előrehaladásod? Akkor alázd meg magad! Ezért én figyelem azt, hogy az emberek, amikor nyomás alá kerülnek, vajon megalázzák-e magukat, vagy pedig dölyfösen, kevélyen a saját okosságukat mondják. Ilyenkor magamban van egy kép róluk. Nem egy olyan kép, hogy: ez már biztos mindenképpen úgy lesz, de nagyon sok esetben láttam, hogy elég nagy arca esés lett a vége. Mert a bukás előtt felfuvalkodás jár – írja Isten Igéje. Ha felfuvalkods, ha kevélykedsz, ha büszke vagy, ellenszegülővé, lázadóvá válsz. Lehet, hogy van igazságtartalma annak, amit hangoztatsz, de attól még egy lázadó és ellenszegülő vagy akkor, ha nem veted alá magad Isten Igéjének.

Kemény szavak ezek! Bocsánat, hogy így kezdtünk most újra. Valaki mosolyog, ez megnyugtat engem. Bocsánat, hogy így kezdtünk bele a karantén-helyzet után az üzenetekbe, de én úgy hiszem, hogy te is, és én is, és közösségileg is vágyunk arra, hogy Isten ereje megnyilvánuljon közöttünk, és ennek a megtanulása a része ennek. Vagy úgy gondolod, hogy minden mehet ugyanúgy tovább, mint ahogy idáig? Ha a pásztorod azt mondja, hogy bizonyos könyveket ne olvass, bizonyos emberekkel ne tarts kapcsolatot, akkor mit teszel? Mi közöd van neked hozzá, hogy ilyeneket mondasz nekem? Nem te szabod meg nekem azt, hogy mit olvasok, meg kivel találkozok! Néhány ember olyan ostoba. Kitesz minden fényképet a Facebookra. Kiteszi, hogy együtt fürdözik azzal, aki minket mocskol, és átkoz, és elmegy vele, és együtt fürcsizik vele, és ide jár közénk. Ide jársz közénk, és elmész, és együtt

eszed, iszod vele a lázadó, a minket káromló szavait. Utána meg jössz közénk, és azt gondolod, hogy ez teljesen rendben van. Nem, nincs rendben! És én, mint vezető, vezetőként vagyok most itt, azt mondom, hogy vizsgálj meg az útjaidat! Nincs jogom, közöm beleszólni a te magánéletedbe. Ezt soha nem tettem meg, és nem is volt ez jellemző soha rám, ezután sem fogom megtenni. A te felelősséged, hogy kivel milyen kapcsolatot tartasz. Nincs rálátásom, hatásköröm arra, hogy megvizsgáljam, milyen tanításokat nézel, meg osztasz meg a Facebookon, meg a YouTube-on, de ha úgy viselkedsz a gyülekezetben, mint egy pattanás, akkor ki leszel nyomva. Végre mosolyogtok! Halleluja! Érted a lényegét, ugye?

Ó, pásztor, inkább beszélj arról, hogy mennyire szeretsz minket! Hidd el, testvérem, értektek mondom ezt, nem magam miatt. Nekem nincs szükségem arra, hogy uralkodjak felettek. Nincs nekem készíttetésem arra, hogy beleszóljak bármelyikötök életébe. Van nekem épp elég dolgom, hidd el, nemhogy azt figyeljem, hogy te kivel, mit, hogyan csinálsz. Nekem a felelősségem az, hogy ezt elmondjam neked, hogy a te életed megváltozzon, hogy a te életed megújuljon, hogy végre elmozdulj a holtpontról. Mert ott vagy egy helyen, és nem tudsz a következő szintre lépni. Lehet, hogy ezen a ponton meg kell magad vizsgálnod. Amikor nem értesz valamit, és amikor olyasmi történik, ami nem tetszik neked, akkor ne duzzogva, sértődve, elmenve, szitkozódva mutogass vissza ránk, hanem gyere, és beszéljük meg. Ha félreértetted, akkor mi volt a probléma. Egy olyan közösség vagyunk, ahol az embereket megtartani akarjuk, nem elüldözni. Téged is meg akarunk tartani.

Tehát 1Péter 5-ben azt olvassuk, hogy engedelmessédjétek, alázzátok meg magatokat, hogy Isten felmagasztaljon titeket. És ezt követően van az az igever, amit annyira szeretsz idézni:

7. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert néki gondja van reátok.

Látod-e azt, hogy ez a „minden gondod Őreá vedd”, ez milyen igei szövegekörnyezetben van? Ez nem a lázadásnak a helye, nem az ellenszegülésnek a helye, hogy: Uram, minden gondomat Rád vetem, és integetsz, és mutogatsz vissza, átkozódsz, és szidalmazol, és úgy gondolod, hogy te Istennek a nagy kegyelmében jársz. Minden gondomat Rád vetem, Uram. Nem! Vedd alá magad Istennek, és vedd minden terhedet Őreá, és Neki gondja lesz rád. Az Igét nem emelhetjük ki a szövegekörnyezetéből, összefüggéseiben kell mindig néznünk, és vizsgálnunk. Mindig! Ez nagy kijelentés itt!

8. Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségeitek, az ördög, mint ordító orosz-lán szerte jár, keresve, kit nyeljen el:

9. Akinek álljatok ellen, erősek lévén a hitben, tudva, hogy a világban lévő atyafiságotokon ugyanazok a szenvedések telnek be.

Hát igen, mindannyian szembesülünk ezzel.

Róma 13,1–2.

1. Mindenki engedelmessédjék a felsőbb hatalmasságoknak; mert nincs hatalmasság, hanem csak Istentől; és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek.

2. Azért, aki ellene támad a hatalmasságnak, az Isten rendelkezésének támad ellene, akik pedig ellene támadnak, önmaguknak ítéletet szereznek.

Akartad ezt hallani? Nem nagyon. Isten királyságában rangfokozatok vannak, hasonló ez egy kicsit a hadseregben lévő rangfokozatokhoz, de természetesen nem pontosan ugyanaz. És ez a struktúra, amit Isten a királyságban elhelyezett, ez Őtőle elrendelt. Ami a vezető részéről cselekedet, utasítás, vezetés, nem mindig Istentől elrendelt. Nem erről beszélek, mert emberből van, tévedhet. De maga a hely, az a hivatal, amiben áll a vezető, az a hely, az Istentől elrendelt. Az, amit a vezető tesz, nem mindig az. Ha mindig az lenne, akkor az emberek mindig könnyebben alávetnék magukat Istennek, de nem mindig az. Úgy hiszem, hogy akik őszinték és nyíltak, bevallhatják, hogy nem szándékos ez a vezetők részéről. Mindezt el kell fogadni, mert Isten így rendelte, hogy a hatalmi helyről akar neked utasításokat adni. Bizony, ez a hatalmi hely tisztelettel jár, és a 2. vers azt mondja itt: „Azért, aki ellene támad a

hatalmasságnak, az Isten rendelésének támad ellene.” Kikről van itt szó? Angyalokról? Emberekről.

Van egy hatalmi struktúra a világban is. Amikor a rendőr megállít téged, akkor neked alá kell vetned magad neki, ha tetszik, ha nem. Így van? Amikor a bíró mond neked valamit, vagy egy ügyvéd, hatalommal, akkor azt el kell fogadnod. Fellebbezhetsz ellene természetesen. De van az országnak vezetése politikai szinten is. Lehet, hogy nem minden tetszik azok közül a döntések közül, amiket hoznak, ebben egyetérthetünk. Vannak jó döntéseik, és vannak kevésbé jó döntéseik. De azt a helyet, amelyen áll a vezető, azt a helyet kell neked megtisztelnod! És ez a lényeg, amit meg kell itt látnod, hogy ha egy vezetés tekintélyelvű, azaz, ha kritizálják, és nem tűri a kritikát, az nem egy jó vezetés. Bizony, el kell viselni a kritikát, mert van időnként úgy, hogy a kritika jogos. Kritizálhatod az anyukádat tízévesen, hogy miért kell neked lefeküdni este nyolc órakor. Attól, hogy kritizálsz, attól még nincs igazad. Ha anyu azt mondta, hogy márpedig lefekszel este nyolc órakor az ágyba, te akkor is lefekszel, ha nincs hozzá kedved. Ha a főnököd azt mondja, hogy ezt a munkát neked el kell végezned este öt óráig, akkor te mindent tegyél meg, hogy elvégezd este öt óráig, pedig könnyebb lenne, kényelmesebb lenne három napig elhúzni. Ha a pásztor azt mondja neked, hogy istentisztelet és dicsőítés alatt ne a telefonodat nyomkodd, akkor tedd ezt meg, és ne a telefonodat nyomkodd! Vesd alá magad neki! Lehet, könnyebb, kényelmesebb, de ellenszegülésben vagy. Az egy tiszteletteljes kérés, ha a pásztor felhívja a figyelmedet, hogy: Tisztelettel kérek, kedves nyájtág, bárány, ha van rá módod, érkezzél meg a gyülekezeti alkalom kezdetére! – akkor érkezzél meg a gyülekezeti alkalom kezdetére! Ne fél-, meg háromnegyedórával később, mert neked úgy a kényelmes.

Máris érzed, és látod azt, hogy az alávetés nem olyan könnyű, mert neked kényelmesebb és könnyebb fél órával később fölébredni. Igazából ezek a példák, amiket most elmondtam. Persze nem te, aki most itt vagy, hanem úgy általánosságban – megérkezel az imádat közepette, már mindenki a mennyei trónteremben, olajjal átítatva, Szellemmel teljesen imádkozik, és imádja Istent, dicsőít, te meg bejössz a gyülekezetbe, táskával az oldaladon, és mindenkit lökdösöl, meg puszkodsz, miközben tartasz a helyedre. Ez tudod, mekkora egy tiszteletlenség? Ez egy orbitális nagy tiszteletlenség! Nem csak a testvéreddel szemben, hanem első-sorban Istennel szemben. Kicsit olyan ez, mint amikor az imádságodat arra hagyod, hogy mindent elvégzel, és majd amikor mindent elvégeztél, akkor majd Istent imádog. Lehet ezt más szemszögből is nézni. Miért vagy ilyen tiszteletlen, hogy fáradtan mész Istennek a jelenlétebe? Ő nem érdemli meg a tiszteletet, hogy frissen, kipihenten Neki add az első helyet? Miért hagyod Őt az utolsó helyre? Tudod, a világban minden fordítva működik, és ez a gondolkodásmód jelen van a keresztény gondolkodásmódban is. Legyél te az első, aki bejön a gyülekezetbe! Tudom, reggelit kell készíteni a gyerekeknek, el kell indítani valakit a szomszédba, meg kell etetni a háziállatokat, és ki tudja, még mi minden dolgotok van. Én ezt elfogadom, és tiszteletben tartom, és nem törvényt hoztam azzal, hogy legyél itt időben, hanem ez egy kérés. És meg fogod tapasztalni, meg fogod látni azt, hogy milyen az, amikor a kezdeti dicsőítéssel együtt megyünk Isten elé. Nem pedig beülsz valamibe, aminek a kezdetében te nem vettél részt. Nem tudod felvenni a fonalat, csak: Hú, de szép, de jó! És akkor az a szellemi gördülékenység nincs meg benned. Amennyire van rá módod és lehetőséged, tiszteld meg Istent ezzel is!

Lehetne még mondani egy-két ilyen dolgot, és talán azt mondanád, hogy én törvényeket hozok itt. Nem törvénykezem, nem kötelező itt lenned fél tízre, nem kötelező jelen lenned tíz órakor, nincs ilyen előírás. Nem csinálunk jelenléti ívet, természetesen beengedünk akkor, amikor érkezel. Nem kötelező szépen felöltöznöd, de én mégis megkérlek rá, ha istentiszteletre jössz, szépen öltözz fel! Tiszteld meg Istent azzal, hogy nem pont abban a ruhában jössz istentiszteletre, mint amiben a malacokat etted reggel. Bocsánat, profánabb hasonlat nem jutott eszembe. Van ilyen törvény, hogy neked öltönyben kell lenned? Nincs!

Úgy jössz, ahogy jól érzed magad, ahogy neked kényelmes, ez a szívedet mutatja meg mindig. Eddig se írtunk jelenléti ívet, és eddig sem nézegettük, ki milyen ruhában jön. Csak ha van két órád, akkor húzd fel azt, amelyik a szebb, a jobb istentiszteletre. Ha nincs egy órád se, akkor imádkozunk, hogy legalább egy órád legyen. Ámen.

Nagyon sok minden van még itt, ebben a témában, egy töredékét mondtam csak el annak, amit szerettem volna, de nem bánom. Hiszem azt, hogy kaptatok valamit. A dicsőítők jönnek, és nem kell hazarohannunk, nem kell hazasietnünk. Maradjunk itt, és imádjuk Őt, és várjuk a Szellem mozdulásait! Imádkozni fogok értetek innen, erről a helyről úgy, hogy ti közben ott ültök a helyeteken. Isten erejét meg fogod tapasztalni otthon is, az interneten keresztül, hiszem ezt. Azt is hiszem, hogy egy-két kő ma kigördült a fogaskerekek közül az elmédben, és most már könnyebben fognak forogni az agytekervények. És ez segít neked a hozzáállásodban, a szívedben, sok mindenben. Ámen.

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.